

raadsmedlemmer —, men naar vi tiltræder Lovforslaget med Hensyn til Spørgsmaalet om Bestyrelsen af Landsbykirkerne, gør vi det, fordi der i Lovforslaget er sat meget snævre Grænser for den Adgang, som Landsbykirkernes Bestyrelse har til at faa Bidrag gennem Ligning paa Sognemenighederne, en Ligning, som foretages af Sogneraadene. Der kan i det hele taget ikke udskrives Bidrag til Landsbykirker ved Ligning uden Tilladelse fra Kultusministeriet, og selv med Kultusministeriets Tilladelse er det kun meget smaa Beløb, som kan udskrives ved Ligning til Landsbykirkernes Vedligeholdelse og Drift. Saa snart der bliver Tale om større Beløb, skal Kommunalbestyrelsernes Samtykke indhentes. Her gives der altsaa i Virkeligheden Kommunalbestyrelserne, Sogneraadene, Indflydelse. Det samme kan vi ikke sige for Købstadkirkernes Vedkommende.

Det Udvalg, der var nedsat i sidste Samling om denne Sag, indhentede forskellige Oplysninger, hvoraf det fremgik, at det var meget betydelige Beløb, der blev tilvejebragt ved Ligning, foretaget af Kommunalbestyrelserne til Købstadkirkernes Vedligeholdelse og Drift. Jeg skal nævne nogle af disse Beløb for Aaret 1913. I dette Aar blev der i Aarhus paalignet til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift 46,121 Kr., i Odense 21,580 Kr., i Aalborg 32,400 Kr., i Kolding 11,754 Kr., i en mindre By som Køge paalignedes der 5,200 Kr., og i saa smaa Byer som Skagen og Allinge paalignedes der henholdsvis 4,330 og 2,025 Kr. Ærede Medlemmer vil se, at det er meget betydelige Beløb, som i Købstæderne paalignes hvert Aar til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift, og der er ingen Udsigt til, at disse Beløb i den kommende Tid vil blive mindre; tværtimod, der er Udsigt til, at Beløbene vil stige, dels paa Grund af den almindelige Udvikling og dels paa Grund af, at Kirkebestyrelsernes Indflydelse efter dette Lovforslag, hvis det vedtages i den Skikkelse, som Udvalgets Flertal indstiller, vil stige meget betydeligt. Hidtil har Bestyrelsen for Købstadkirkkerne bestaaet af den saakaldte Kirkeinspektion, hvori Byraadet havde den overvejende Indflydelse, idet Byraadet havde 2 af 3 Medlemmer, nemlig Borgmesteren og et andet af Byraadets Medlemmer. Denne Bestyrelse, Kirkeinspektionen, som har fungeret i over 100 Aar, har, saa vidt jeg kan skønne, fungeret til almindelig Tilfredshed, den har forstaaet at tage det økonomiske Hensyn til Kommunens Pengevæsen, som maatte tages. De Folk, som sidder

i Kirkeinspektionen, skal jo ogsaa varetage Byens økonomiske Forhold paa andre Omraader end netop de kirkelige, og vi har Eksempler paa, at Kirkesynet har foretaget endog ret betydelige Udsættelser ved en Købstadkirke — jeg tænker paa Sct. Olai Kirke i Helsingør. Ved Kirkeinspektionens Indgriben og Modstand viste det sig, at det i Grunden var ganske overflødigt at foretage de Arbejder, som Kirkesynet havde forlangt, og de blev ikke foretaget. En lignende Holden-igen kan man ikke vente, i hvert Fald ikke med nær saa stor Sikkerhed, naar Bestyrelsen bliver lagt i Hænderne paa Menghedsraadene; de er ikke i den Grad knyttede til Kommunens almindelige Økonomi som Kirkeinspektionerne. Samtidig med, at Kirkeinspektionerne paa en god Maade varetog Kommunens økonomiske Interesser, varetog de ogsaa Kirkebygningens Interesser, saaledes at Købstadkirkkerne den Dag i Dag hører til vore bedst vedligeholdte Kirker. Det er Kirkeinspektionerne, som har Fortjenesten af, at Købstadkirkkerne baade opfylder deres religiøse Formaal og staar som værdige Minder om en længst forsvunden Tid. Vi kan derfor ikke gaa med til at give Kirkeinspektionerne det Mistilidsvotum at afskaffe dem, men stiller Forslag om, at Bestyrelsen af Købstadkirkkerne fremdeles bliver hos Kirkeinspektionerne.

Hvis Udvalgets Flertals Ændringsforslag vedtages, faar det den uheldige Følge, at een Myndighed, nemlig Menighedsraadet, har at forlange og anvende Pengene, medens en anden Myndighed, nemlig Byraadet, har at sørge for, at disse Penge skaffes til Veje ved Ligning paa Folkekirkens Medlemmer. Ærede Medlemmer vil vistnok indrømme, at det er et for al sund Økonomi uheldigt Forhold, at een Myndighed skal skaffe Pengene til Veje og en anden Myndighed har ubegrænset Ret til Anvendelsen af disse Penge. Før Samlingen 1913—14 — Lovforslaget har vistnok været til Behandling lige siden 1901 eller deromkring —, altsaa før den nuværende højtærede Kultusminister tiltraadte, var der sat en Grænse for det Beløb, Menighedsraadene kunde forlange paalignet af Kommunalbestyrelsen, men under Indflydelse af Landstinget gik den nuværende højtærede Kultusminister bort fra denne Begrænsning, og det var ikke nødtvunget, han gik bort derfra, han præsenterede her i dette høje Ting Ændringen som en stor Forbedring. Det havde været naturligt, om den højtærede Minister den Gang, hvis det